

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 maja 2022 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. zawiesił postępowanie w sprawie ustalenia uprawnień K. W. do renty rodzinnej z tytułu niezdolności do pracy w związku z wnioskiem z dnia 12 kwietnia 2022 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że w sprawie K. W. zaistniały przesłanki zawieszenia postępowania, bowiem wydanie decyzji zależy od rozstrzygnięcia zagadnienia przez Sąd Rejonowy w Łodzi.

/postanowienie k.19 akt ZUS/

W dniu 8 czerwca 2022 r. zażalenie na powyższe postanowienie złożył pełnomocnik K. W.. W ocenie pełnomocnika, organ rentowy niewłaściwie zastosował dyspozycję art. 97 § 1 pkt 4 k.p.a., gdyż rozstrzygnięcie kwestii uprawnień K. W. do renty z tytułu niezdolności do pracy nie zależy od rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez Sąd (toczące się postępowanie przed Sądem Rejonowym dla Łodzi Śródmieścia dotyczy uprawnień K. W. do zasiłku chorobowego). Ponadto zdaniem pełnomocnika wnioskodawczyni, organ rentowy naruszył swoim postępowaniem dyspozycję art.57 § 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz art. 2 Konstytucji RP. Pełnomocnik K. W. wniósł o uwzględnienie zażalenia i uchylenie postanowienia oraz zasądzenie na rzecz wnioskodawczyni kosztów postępowania oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/odwołanie 3 – 7/

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego odrzucenie.

/odповідь na odwołanie k.10 – 10 odwrót/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie podlega odrzuceniu.

Zgodnie z treścią przepisu art. 476 § 2 k.p.c. przez sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych rozumie się sprawy, w których wniesiono odwołanie od decyzji organów rentowych, dotyczących:

- 1) ubezpieczeń społecznych;
- 2) emerytur i rent;
- 3) (uchylony);
- 4) innych świadczeń w sprawach należących do właściwości Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;
- 5) świadczeń odszkodowawczych przysługujących w razie wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą wojskową albo służbą w Policji, Straży Granicznej, (...) Marszałkowskiej, Służbie C. - Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Biurze Ochrony Rządu, Służbie Ochrony Państwa, Służbie Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego oraz Centralnym Biurze Antykorupcyjnym.

Jednocześnie przepis art. 199 § 1. k.p.c. stanowi, że Sąd odrzuci pozew:

- 1) jeżeli droga sądowa jest niedopuszczalna;
- 2) jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona;

3) jeżeli jedna ze stron nie ma zdolności sądowej albo jeżeli powód nie ma zdolności procesowej, a nie działa za niego przedstawiciel ustawowy albo jeżeli w składzie organów jednostki organizacyjnej będącej powodem zachodzą braki uniemożliwiające jej działanie;

4) (uchylony).

Jednocześnie w myśl art. 464 § 1 kpc odrzucenie pozwu nie może nastąpić z powodu niedopuszczalności drogi sądowej, gdy do rozpoznania sprawy właściwy jest inny organ. W tym przypadku sąd przekaże sprawę temu organowi. Jeżeli jednak organ ten uprzednio uznał się za niewłaściwy, sąd rozpozna sprawę.

W tym miejscu wskazać należy, że decyzja w sprawie ubezpieczeniowej zapada po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, którego przedmiotem i celem jest ustalenie prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego lub ich wysokości. Ubezpieczony przedstawia w nim wszelkie okoliczności wiążące się z warunkami stawianymi przez ustawę dla przyznania lub ustalania wysokości świadczeń. W późniejszym postępowaniu, wywołanym odwołaniem do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, zgodnie z systemem orzekania w sprawach z tego zakresu, sąd nie rozstrzyga o zasadności wniosku, lecz o prawidłowości zaskarżonej decyzji. Sąd nie działa w zastępstwie organu rentowego, w związku z czym nie ustala prawa do świadczeń i choć samodzielnie oraz we własnym zakresie rozstrzyga wszelkie kwestie związane z prawem lub wysokością świadczenia objętego decyzją, to jego rozstrzygnięcie odnosi się do zaskarżonej decyzji.

Przechodząc do istoty wskazać należy, że z treści art. 83 b ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. (tj. Dz. U. z 2022 r., poz.1009) wynika, że jeżeli przepisy kodeksu postępowania administracyjnego przewidują wydanie postanowienia kończącego postępowanie w sprawie, Zakład w tych przypadkach wydaje decyzję (za postanowienie kończące postępowanie w sprawie należy uznać takie postanowienie, które dotyczy postępowania jako całości i kończy je, zamykając drogę do wydania decyzji lub innego merytorycznego rozstrzygnięcia). Stosownie zaś do treści art. 83 b ust. 2 ww. ustawy, od wydanych w trakcie postępowania innych postanowień Zakładu, zażalenie nie przysługuje. Podkreślić także należy, że zgodnie z przepisem art. 141 § 1 k.p.a. na wydane w toku postępowania administracyjnego postanowienia służy stronie zażalenie, gdy kodeks tak stanowi. Oznacza to, że sam kodeks postępowania administracyjnego ogranicza możliwość zaskarżenia postanowień w drodze zażalenia tylko do sytuacji, gdy taka możliwość wynika bezpośrednio z przepisu prawa. Wprawdzie zgodnie z art. 101 § 3 k.p.a. na postanowienie w sprawie zawieszenia postępowania przysługuje zażalenie, to jednak postanowienie w sprawie zawieszenia jest postanowieniem wydanym w toku postępowania przez Zakładem i jako postanowienie incydentalne (a nie kończące postępowanie), stosownie do treści art. 83 b ust. 2, nie podlega zaskarżeniu.

Co za tym idzie, brak jest zatem podstaw do uznania, że wnioskodawcy, w stosunku do zaskarżonego orzeczenia, przysługuje odwołanie do organu administracji publicznej, czy też do sądu administracyjnego.

Wobec powyższego na podstawie art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 kpc Sąd odrzucił odwołanie wnioskodawcy.